

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Școli țărănești

de pâr. canonic **Ion Agârbiceanu**

Nu este vorba de școlile pentru copii, de cele primare de pe sate. Ci de acelea cari au început să ia ființă din gândul și hotărârea „Astrii“ culturale, făcute pentru oamenii mari, pentru țărani știutori de carte, căsătoriți, și cari n'au trecut de patruzeci de ani. Asociațiunea Astra a înființat și a susținut în anul 1934 în treisprezece județe din Ardeal astfel de școli.

Iată dela ce gând a plecat Astra.

Poporul românesc din întreg cuprinsul țării, nu cunoaște încă, cum ar trebui, mijloacele prin cari ar putea să câștige, mai mult decât până azi, din munca lui. În școala primară se învață unele lucruri bune, dar copiii sunt copii. Nu prea înțeleg ei îndrumările date pentru o mai bună economie.

Altceva e omul mare, care-și are gospodăria lui, și a intrat în jugul vieții. El se izbește zilnic de greutățile ce-i stau în cale, și adeseori nu știe cum să le birue. Mai ales în zilele noastre, când concurența altor țări, — cari produc cereale mai bune, cresc vite mai frumoase, mai lăptoase și mai grele, culeg fructe mai de preț, — ne face să nu ni-le mai putem vinde pe ale noastre, ori ne silește să le vindem cu preț mic de tot.

Astra și-a zis: trebuie să-i învățăm temeinic pe plugarii noștri, cum să îmbunătățească toate produsele economiei lor. Altfel ce folos de împroprietărire, de darea de pășuni și de păduri?

Astra a văzut, că nu-i destul să coboare azi într'un sat, mâne în altul, și să dea sfaturi plugarilor. Aceasta a făcut-o de zeci de ani. Dar vorbele se uită, sfătuitoarea nu rămâne în sat, ci pleacă, și oamenii, după puțină frământare, iar intră în vechiul făgaș. Poate doi-trei rămân să urmeze sfaturile date.

S'a ajuns la gândul, că în sate trebuie să rămână o pildă statornică, pentru urmarea acelor sfaturi. — Așa s'a ajuns la hotărârea, să fie aduși din fiecare județ, 30—40 plugari deocamdată, la orașul

de reședință al județului, unde să li-se facă școală vreme de 3—4 săptămâni, fără nici o cheltuială pentru plugari. Aceasta a fost botezată Școala țărănească mai înaltă.

Inceputul s'a făcut cu multă însuflețire din partea plugarilor. Din 13 județe avem știrile cele mai bune. Au venit la aceste școli cei mai deștepți și mai harnici. În fiecare zi, profesori pricepuți le-au dat învățături în legătură cu lucrarea pământului, creșterea vitelor, îngrijirea pomilor, albinăritul, folosul cooperative-lor. Și, în fiecare zi, au eșit și la o fermă, la o economie model, să vadă cu ochii cum se lucrează, și să cunoască uneltele, mașinăriile cele mai bune de care are nevoie economia.

La sfârșit dau examen înaintea profesorilor. Și când se întorc în sat, li-se împart diferite daruri: altoi, unelte de lucru.

Pentru toată învățătura și petrecerea la oraș, nu au nici o cheltuială.

Dar în schimb, au mare datorie: după ce merg acasă, să lucreze cum au învățat, și să învețe și pe alții.

În chipul acesta, satul își va avea pe instructorul său mereu acasă. Pilda lui va fi an de an, învățătură și pentru alții. După cum dintr'un ochiu de jar se poate aprinde foc mare, tot așa din învățătura și pilda unuia pot folosi zece, o sută, sau și mai mulți.

De altfel și în alte țări, mai înainte ca a noastră, se purcede la fel.

Să fie într'un ceas bun, și să alerge cât mai mulți la școlile superioare, țărănești!

Ar putea ajuta cu o mică sumă la susținerea lor fiecare sat dintr'un județ. Și atunci ar putea urma aceste școli cu sutele, nu cu zecile.

Sf. Părinte se reîntoarce la Vatican. Sf. Părinte, Papa Pius al XI-lea și-a petrecut vara la Castelgandolfo. Zilele acestea va părăsi reședința de vară și se va muta la Vatican.

Din Miceștii de Câmpie

În zilele de 8 și 9 l. c., credincioșii acestei comune au avut fericirea să azeulte, cuvântările părintele misionar Iosif Pop, preot în Găltio, trimis în această comună anume ca să țină misiuni sfinte.

Credincioșii au alergat cu acest prilej la biserică într'un număr foarte mare. Se pare că, de când s'a făcut biserică, n'au fost deodată atâția credincioși în ea.

În aceste două zile, pâr. misionar, ajutat de câțiva preoți din jur și de pâr. Liviu Rusu, preot local, a săvârșit slujbe sfinte și a spus credincioșilor cuvinte curățitoare de suflete. Din 850 de locuitori câți are comuna s'au spovedit și cuminecat cu acest prilej cam 630. În ultima zi a sf. misiuni, s'a slujit un parastas pentru odihna sufletului neuitatului canonic dela Blaj Dr. Ioan Coltor, care a fost primul preot misionar al acestei parohii.

Pâr. misionar a administrat în aceste zile, la câțiva bolnavi, sf. maslu.

La plecarea din comună a fost însoțit de toți credincioșii, lăsând în sufletele lor amintirea unor clipe sufletești neuitate.

Misiuni sfinte în com. Petrilaca

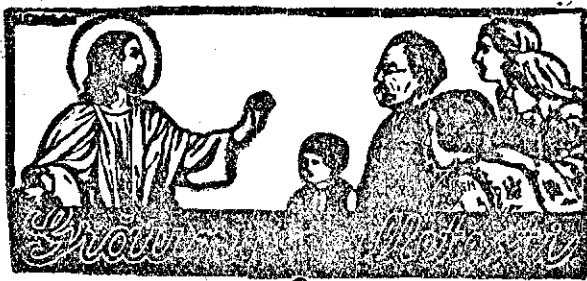
Zilele de 14—16 ale lunii acesteia au fost zile de reculegere sufletească pentru credincioșii comunei Petrilaca. În aceste zile s'au ținut misiuni sfinte, preot misionar fiind pâr. Teodor Radu, paroh în Vințul de sus.

Sf. Sa a sosit în comună în seara zilei de 13, prețuia sărbătorii Înălțării Sf. Cruci în această seară, în biserică plină de credincioși, a slujit paraclisul Născătoarei de Dumnezeu și a ținut predica de introducere.

În cele trei zile următoare, 14, 15 și 16 a slujit sfintele slujbe și a mărturisit o mulțime de credincioși, atât din comună cât și din cele învecinate.

Slujba dumnezească din ultima zi a fost deosebit de măreață. S'au slujit două sfinte liturghii. La cea dintâi s'au cuminecat copiii de școală, iar la cea de a doua ea la 400 de credincioși. Tot în această zi s'a făcut sfințirea unei cruci ridicată pentru pomenirea sf. misiuni.

Pâr. misionar a părăsit comuna în seara zilei de 16 l. c., însoțit de toți credincioșii, până la marginea comunei. Despărțirea duioasă dintre Sf. Sa și popor a fost semnul roadelor sf. misiuni, și dovadă că poporul nostru e dornic de viață religioasă adâncă, și pentru aceea petrece cu drag în mijlocul propovăduitorilor cuvântului lui Dumnezeu.

Nu minți!

„Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, celce este binecuvântat în veci, știe că nu mint”. Din apostolul duminicii 19. după Rusalii (II. Cor. 11, 31—12. 9).

Minciuna este un păcat foarte obișnuit. Minte copilul încă din leagăn, băiatul și fetița la școală, tânărul și fata mare în tovărășia celorlalți tineri, bărbatul și femeia ori de câteori li-se dă prilej, servitorii în fața stăpânilor, meșteșugarii în fața mușterilor proprii, negustorii zilnic de nenumărate ori, funcționarii în slujbele lor, iară politicianii par'că nici n'ar putea trăi fără de minciună.

Dumnezeu urește minciuna, din tot sufletul său, de aceea zice Mântuitorul: »Voi din tatăl diavolul sunteți și poftele tatălui vostru voiți să le faceți. El a fost ucigaș de oameni din început, și întru adevăr nu a stătut, pentrucă nu este adevăr întru el. Când grăiește minciună, dintru ale sale grăiește, pentrucă minciunos este și tatăl minciunii» (Ioan 8, 44).

Dacă cercetăm scripturile, aflăm că Mântuitorul nostru și-a ales învățăceii și apostolii dintre tot felul de păcătoși: dintre cei lacomi și cari făceau cămătărie a ales pe Zachei și pe Matei; dintre ceice prigoniau biserica Domnului pe sf. Pavel; dintre cei vanitoși și infumurați și sensuali pe Magdalena; dintre femeile sburdalnice, cari fug după bărbați, pe samarineana; dintre hoți și ucigași pe Disma; dintre

ceice slujiau idolilor pe sutașul; dintre mincinoși și fățarnici însă nu a ales pe nime. Și oare pentruce? Pentrucă el este calea și adevărul, și astfel nu poate avea legături cu minciunii ale căror tată este diavolul.

Până și păgânii au urit minciuna din tot sufletul. Când a auzit împăratul roman Claudiu că a murit un mare minciunos, nu le-a dat voie neamurilor să-l îngroape, ceeace era cea mai mare pedeapsă în vremurile acelea, a poruncit apoi să i-se dărâme casa și să i-se confişte averea, iară familia sa să fie surghiunită pentru totdeauna din Roma.

În orașul Lacedaemon din Grecia venise, înainte cu 2000 de ani, un bătrân de pe insula Chios, care și-a vopsit părul, ca să pară mai tânăr. Dupăce vorbise în adunare și arată scopul venirii sale, se sculă un cetățean cu numele Arhidamus și zise: »Ce lucru bun poate să spună acesta, care nu poartă minciuna numai în inima sa, ci, precum vedeți, chiar și pe cap?»

Despre împăratul Traian ni-se povestește, de către vechii scriitori, că luptându-se împotriva Tracilor, a făcut prizonier pe un fecior al regelui, pe care l-a iubit mai târziu atât de mult, încât s'a hotărât să-l pună moștenitor al tronului. Prințându-l însă odată cu minciuna, a pus pe altul moștenitor, iar pe acesta l-a pedepsit amarnic.

Dacă și păgânii au urit atât de mult minciuna, cum să nu o urască Dumnezeu! Dar, ca să vă convingeți, dragi cetitori, ce mare păcat este minciuna, iată reproduc aici stihurile 1—11 dela cap 5 din Faptele Apostolilor:

»Iară un bărbat oarecare, anume Anania, cu Safira, muiera sa, și-a vândut țarina și a ascuns din preț, știind și muiera lui și, aducând o parte oarecare, o a pus la picioarele apostolilor. Iară Petru i-a zis: »Ananie, pentruce a umplut satana

inima ta, să minți tu Spiritului Sfânt și să ascunzi din prețul țarinei? Dacă rămânea (nevândută), ție-ți rămânea; și dacă ai vândut-o, a ta era? Pentruce ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu». Iară Anania, auzind cuvintele acestea, a căzut și a murit. Și s'a făcut frică mare peste toți ceice auzise acestea. Și sculându-se tinerii, l-au luat și, scoțându-l, l-au îngropat. Și a fost că, dupăce ar fi trecut trei ceasuri, și muiera lui, neștiind ce s'a făcut, a intrat. Și Petru i-a zis: »Spune-mi de ați vândut ca atâta țarina?» Iară ea a zis: »Așa, cu atâta». Iară Petru a zis către ea: »Pentruce v'ați vorbit între voi, a ispiți pe Spiritul Domnului? Iată picioarele celorce au îngropat pe bărbatul tău la ușă și te vor scoate și pe tine». Și a căzut îndată la picioarele lui și a murit. Și intrând tinerii o au aflat moartă și, scoțându-o, o au îngropat lângă bărbatul ei. Și s'a făcut frică mare peste toată biserica și peste toți ceice auzeau acestea».

Doi cerșitori s'au înțeles, ca unul dintre ei să se facă mort, pentruca, trecând episcopul, sfântul Epifanie, pe lângă ei, să-i dea celui viu bani mai mulți, pentru înmormântarea ortacului. Venind episcopul și văzându-l pe cerșitor plângând, îl întrebă, pentruce plânge. Cerșitorul a răspuns: »Mi-a murit ortacul și n'am cu ce-l înmormânta». Sfântul a băgat mâna în buzunar, i-a întins o sumă mai mărișoară de bani și i-a zis: »Cumpără cu acești bani cele de lipsă pentru înmormântare, că ortacul tău nu se mai trezește». Dupăce s'a îndepărtat sfântul, cerșitorul a început a râde cu poftă, fiindcă l-a păcălit atât de bine pe episcop. A dat deci să-și trezească ortacul, ca să împărțească banii împreună. Gluma însă s'a prefăcut în realitate și cerșitorul cel prefăcut mort a rămas de fapt mort. Din amândouă aceste întâmplări se poate vedea, cât de mult urește Domnul minciuna și cât de aspru o pedepsește.

„Foia UNIRII POPORULUI”

Leac pentru mueri

— Teatru popular în 2 acte —

Localizare de A. Melin

SCENA IV

CEI DE MAI NAINTE, MĂCIUCAȘUL SATULUI

Măciucașul: Domnule primar, să trăiți! Vă caută cu telefonu dela Părăul roșu.

Primarul: Ce veste-i la Părăul roșu? Oamenii ăia imi dau de cap...

Măciucașul: Jandarmii raportează că au arestat pe Vârvara bosconitoarea! O aduc legată la primărie.

Moș Mihai: Zgriptoroaica aia de mult era bună de temniță!

Moș Gheorghe: Curat zgriptoroaică. De ani de zile se tot aude că face rele. O fi trimis iarăș pe lumea cealaltă vre-o nenorocită de fată greșită.

Primarul: (cătră Măciucaș). Luați-o în primire și o închideți în comandă, la răcoare. Măne o să-i facem hârțile și o trimitem la tribunal.

Măciucașul: Darăivă chiamă și Domnu Notar. E acolo și Părintele.

Primarul: Bine. Poți să pleci. Spune că vin și eu. Iar Dumneata Moș Gheorghe fi în

pace. Mai fă ce poți, că nu te-om lăsa noi de haramul aurorii. Să vedem ce putem face cu șurubul. Ș'acum rămâneți cu Dumnezeu! (iese).

Moș Gheorghe: (Mulțumește primarului apoi către moș Mihai). Nici tu nu mai rămâi, frate Mihai?

Moș Mihai: Aș mai rămânea, dar măne ieșim cu plugurile la Răstoci și caută să vad de vite, că oamenii mei adună nește trifoi și-l pun popi. Acuș îi seară. (Ieșind). Rămâi sănătos, frate Gheorghe! Și cum zie: de s'ar invărti bine din șurub, ți-ai mai ușura și tu bătrânețele...

Moș Gheorghe: Târziu să mai invărt eu șuruburi! Eu ce mai sânt? Un biet moșneag pe marginea gropii... Nici de ciuhă în căneapă nu mai sunt bun. Of, of...! (Scoate pipa, amnarul, scapără și aprinde).

SCENA V

MOȘ GHEORGHE, LUNGULEASA și NUȚA.

Nuța: (plecând, către Lunguleasa care o petrece). Așa-i, cumătră dragă, precum îți spui! Dar să nu s'audă cumva, că-i foc și pară. Ce-am spus aici să rămână, între noi, că azi lumea-i rea și nu poți ști cine te vinde; una-două te trezești pa mâna advocaților. Iar când te-o acăța unu, ori îți mănăcă averea, ori capu, umfla-i-ar smei să-i umfle! (Trec prin odale și pe Moș Gheorghe nici nu-l iau în seamă).

Moș Gheorghe: Iacă, iar le-o întâlnit piaza cea rea. Iar își ascut limbile, să vorbească pe cineva de rău, seen-le-ar cloțul, să

le asce. Astea ar trebui tocate'n cap ca pe năpăroi...

Nuța: Și mai ales să ascunzi bine leacurile dela Vârvara. Se beau greu, dar ajută. Te fac fată mare în două zile. Dă-i dracului bărbatui, că ei n'au nici o grijă... (ies).

Moș Gheorghe: (Ca pentru sine): Nici Nuța asta n'are multe până infundă temnița...

Lunguleasa: (vede pe Moș Gheorghe): Uite drace, că ghiujul ăsta era aci. (Il ia în clantă). Iar imi afumi casa cu spurcăciunea aia de pipă, băgaos nebun ce ești? Unde te așezi impuți lumea. (Strănută și tușește). Se înădușe omul de atâta duhăneală. Cară-te de-aci, porc bătrân! Ieși afară, că mătur. Vede-te-aș, când mi-oi vedea ceafă! (Mătură).

Moș Gheorghe: Ia-mă mai cu binele, noră dragă! Că sunt un biet bătrân. Inșă dacă poruncești mă due, să nu-ți strics mânia și să mori. Că nu mi-ar fi haznă să te îngrop eu. Uite, mă due... (Plecăc încet, bătrânește).

Lunguleasa: Nu grohăi mult, ci șterge-o că te ard odată eu mătura asta, de-ți cantă popii aghioasele! (Il împinge de spate). Avanti mai repede, horhoi neșuferit. Umplesatul eu mine, de și copiii mă arată cu degetul și încă el de către pădure. Inșă dacă n'aș fi eu, l-ar umplea păduchia. Pentru sărăcia aia de moșie așteaptă să-l purtăm pe palme și să-l hrănim cu pancove! (Așează scaunele, face ordine).

SCENA VI

LUNGULEASA, PĂTRU LUNGU.

Pătru Lungu: Tu fomeie, nu-mi place cum merge treaba pe la noi!

Unul dintre cei mai mari poeți ai lumii este fără îndoială italianul Dante. El a scris o foarte lungă poezie, care se numește epopee, despre lumea cealaltă. Descriind iadul, el află în jurul iadului tot felul de suflete pocăite, numai pe mincinoși nu.

Ferțiți-vă deci de minciună, dragi ceritori, și nu vă lăsați înșelați de diavolul, care este tatăl minciunii.

Părintele Iuliu

Serbarea poamelor la Blaj

Duminecă, în 23 I. c. s'a ținut în orașul nostru, în sala de gimnastică a liceului de băieți, serbarea poamelor. A fost de față multă și aleasă lume. Profesori, elevi dela toate școlile și alți intelectuali din Blaj.

Sala de gimnastică era frumos împodobită. Pe scenă erau expuse, ca într-o frumoasă fructărie, tot soiul de poame. Meritul aranjării îi revine Școlii de menaj din localitate.

S'au ținut cu acest prilej mai multe vorbiri, arătându-se importanța fructelor, bună-tatea și valoarea lor în ce privește viața oamenilor. Au vorbit dd. Simeon Gizdavu, prefectul județului, Traian Boeriu, consilier agricol și Emil Negruțiu, inspector în Ministerul agriculturii și domeniilor.

În după amiaza aceleiași zile expoziția de fructe s'a deschis din nou, pentru a putea fi cercetată de către restul elevilor și a publicului, cari n'au avut loc înainte de masă. Cu acest prilej a vorbit celor de față d. Victor Oros, profesor la Școala normală de băieți. S'au împărțit apoi vizitatorilor, toate fructele cari au fost expuse.

Bântue șcarlatina în țară. În multe părți ale țării, mai ales în orașe mari, bântue grozav șcarlatina. La Brașov s'au închis din acest motiv toate școlile. Această măsură se pare că se va lua, dacă boala se mai întinde, și la București.

Situația guvernului

În săptămâna trecută a fost fierbere mare la București. Se aștepta, aproape ca și sigură, demisia guvernului. Săptămâna s'a scurs însă, iar guvernul a rămas la locul său.

Lucrurile s'au petrecut astfel. *D. primministru Tătărescu* ar fi dorit să facă o remaniere (schimbare) în sânul guvernului.

Câțiva miniștrii ar fi trebuit să plece din guvern, și în locul lor să între alții cari s'au dovedit mai destoinici, ori poate s'au priceput să intre mai bine la inimă dlui primministru. Între cei cari aproape se vedeau miniștrii, e actualul subsecretar de stat dela interne, d. Victor Iamandi.

Remanierea însă, așa cum era proiectată, nu era tocmai pe placul dlui Dinu Brătianu, șeful partidului liberal, care avea și dsa cuvântul său de spus, ca unul care-i mai marele partidului dela putere.

Acesta și alte motive încă au făcut ca situația guvernului să pară la un moment dat șubredă de tot. Între aceste împrejurări, d. primministru Tătărescu a cerut o audiență la M. Sa Regele, care i-s'a și acordat vineria trecută. Se aștepta cu mare nerăbdare sfârșitul acestei audiențe, deoarece, în împrejurări ca acestea, în timpul audienței se lămuresc lucrurile, ori într'un fel ori într'altul.

După audiență, lumea a rămas cam surprinsă. *D. primministru* a ieșit dela palat cu fața veselă, încrezător și a declarat ziariștilor că guvernul își continuă activitatea „cu încrederea constantă a Coroanei”. Guvernul a rămas, d. primministru însă a trebuit să renunțe la remaniere, care, eel puțin deocamdată, nu se va mai face.

Guvernul își continuă așadar activitatea. Deocamdată a început

pregătirea reformei administrative

Guvernul are de gând adecă să facă o schimbare în felul de administrare a țării, de până acum. Și, cu toate că suntem încă numai la începutul pregătirii reformei, se pare că gândurile guvernului ar fi cam următoarele:

Se vor lua măsuri ca în fiecare slujbă să fie un slujbaș cu pregătire temeinică, în stare să conducă cumsecade postul încredințat lui. Un început de acest fel s'a și făcut, numindu-se în posturile de notari comunali numai licențiați în drept și cu examen special pentru această slujbă.

Al doilea punct din programul guvernului ar fi reducerea numărului județelor.

Guvernul dorește să înfăptuiască această reformă cu învoirea tuturor partidelor. În acest scop, d. Inuleț, ministru de interne, a fost încredințat să colinde pe toți șefii de partide și să le

Lunguleasa: Și tu, Petre dragă, și tu? Nu-i destul că se uită toată lumea la mine ca la Avizuhă?

Pătru Lungu: Prea ne dsochiam, cu ce facem. Doar mi-e tată. Sunt copilul lui. Cu cine mă întâlnește, mă probezește.

Lunguleasa: Așa-ți trebuie. Astea toate via dela gura slabă, a năclăitului de tatăl tău. La noi ziulica toată-i ca la târg, unu' vine altu' pleacă și due veștile cu sacu. Iar tu ești un mutăldu și un papă-lapte.

Pătru Lungu: Ce vrei, femeie, doar n'o să-l alung dela casă. Mi-e părinte. Ori vrei să-mi fac păcate și să-l strâng de gât?

Lunguleasa: N'ar strica, zău. Iar dacă n'ai curaj, măcar fi bărbat și stăpân la casă. Astupă-i gura, tată-ne-tată. Ne vorbește și Mureșul și Târnavele. Și purcarul satului se uită cu groază spre casa noastră. Îi moare glasul'n buciom, când trece pe la noi. Că l-oi atinge odată c'un pietroi peste poartă, de știu că mă pomenește. Auzi dragă, și Pârlea purcaru să ne batjocorească!..

Pătru Lungu: Așa-i. Mi lehamite! Însă ai putea și tu să te porți mai bine cu bătrânul, să-i dai o vorbă bună, un picur de omenie. Că ne-a lăsat avere frumoasă!..

Lunguleasa: Isprăvește cu asemenea povești! Eu ce sânt aici, adunătură de pedrumuri? Ți-am venit goală la casă! Avere mea-i fleacă? Boii mei, ogoarele mele, hăneturile cele scumpe sunt nimic? Să nu te mai and, că-mi arunci sârăcia de moșie a bătrânului, că nu știu ce se întâmplă. Să nu-mi cadă'n mână vre-o oală cu apă clocotită, că te părjolesc. Auzitu-m'ai? Ușa să nu mai aud!

Pătru Lungu: Bine, bine. Însă...
Lunguleasa: Cit! Nici o vorbă! (Bate cu piciorul în podele). S'acum șterge-o și tu la poiată, la mărhăi. Dacă nu ești vrednic unde trebuie, stăi binișor la coada vacilor, cu slugile. (Împinge și pe el de spate). Of, mămulică dragă! De ce m'ai dat după un tont și un meteleu ca ăsta? Împinge scaunele la locul lor și iar le înșirue mănioasă).

SCENA VII

LUNGULEASA și SECRETĂREASA.

Secretăreasa: Bună ziua să dea Dumnezeu!

Lunguleasa (la o parte): Altă poștă!

Secretăreasa: Caut pe Moș Gheorghe, leliță.

Lunguleasa: Chiar pe Moș Gheorghe? Și numai pe dânsul? Vrei poate să-l însori.

Secretăreasa: Poate glumești, dragă?

Lunguleasa: Glumă, neglumă. Însă nu pot pricepe ce atâta căutare după Moș Gheorghe. Tu ești a noua astăzi.

Secretăreasa: Alții de ce-l caută pe Moș Gheorghe nu știu. Eu aș avea să-i spun o vorbă între patru ochi. Îl știu om de treabă și milos.

Lunguleasa: La ce ți-ar folosi mila lui?

Secretăreasa: Dela casa lui Moș Gheorghe n'a ieșit nimenea nemângâiat!..

Lunguleasa: Casa lui Moș Gheorghe? Aici nu se află!..

Secretăreasa: S'a mutat, poate?

Lunguleasa: Nu, n'aș putea zice.

Secretăreasa: Ori să fi murit? N'am auzit clopotele!..

Lunguleasa: Nici asta. Să ști însă, că aici nu mai e casa lui Gheorghe Lungu, ci a lui Pătru ș'a noastră.

Secretăreasa: Dragă leliță, tare aș vrea să-l aflu pe Moș Gheorghe.

Lunguleasa: Pe strigoii ăla bătrân?

Secretăreasa: Unde l-aș putea vedea?

Lunguleasa: Și cam ce-ai vrea să-i spui, rogu-te?

Secretăreasa: Păi, mi-e greu să-ți spun, dragă. Însă dacă trebuie!.. Poate că pui o vorbă bună pentru noi. În iestan o ducem rău de rândul nutrețului. Azi ni s'a isprăvit cea din urmă clăie. Am cumpăra și n'avem bani. Moș Gheorghe ar putea să ne ajute. Am cere cu împrumut o miișoară-două de lei!..

Lunguleasa: Dela cine?

Secretăreasa: Dela Moș Gheorghe. Îl știm om bun și cu suflet.

Lunguleasa: Moș Gheorghe n'are bani.

Secretăreasa: Noi am simțit că are. A văzut omul meu când a ridicat dela Bănea Populară vre-o patru sute de mii, hârtii nouă mouțe. Cică mai avea acolo niște acții vechi. S'acum le-a vândut.

Lunguleasa: (La o parte). Acuma înțeleg, de ce a fost azi târg la noi! Iar are trecere strigoii. (Către Secretăreasa). Ah, nană Parăschivă, uite ce uitucă sunt, că nici nu te-am

ceară invoirea și ajutorul la această lucrare.

Proiectul de lege referitor la reforma administrativă va fi adus în fața parlamentului încă în toamna aceasta.

Serbările dela Mărășești

Ridicarea unui monument eroilor dela Mărășești — Asistă M. Sa Regele

În ziua de 20 I. c. s'au desfășurat serbări mărețe la Mărășești. S'a desvelit în acea zi un monument, numit *monumentul Victoriei*, ca o amintire a luptelor și eroilor cari au căzut în marginea Mărășeștilor, apărându-și patria.

Monumentul a fost ridicat de către *dd. Pamfil Șeicaru*, directorul ziarului „Curentul”, care însuși a luptat ca ofițer în tranșeele Moldovei, și *O. Han*, un mare artist al țării, sculptor neîntrecut, fost și el soldat în rândurile aceluia cari au curățit țara de poporul nemților. Primul a cumpărat materialul necesar, iar al doilea, cu dalta sa neîntrecută, a însuflețit piatra moartă, tăind în ea semnele învingerii.

Monumentul a fost predat prefecturii județului, Joi în săptămâna trecută. La această solemnitate a fost de față *M. Sa Regele*, făptuitorii monumentului, autoritățile administrative, țărani din satele Moldovei, și mai ales armată multă. Din toate regimentele și unitățile cari au fost partașe vestitelor lupte.

După ce s'a săvârșit serviciul religios, un general a chemat la raport pe comandantul regimentelor cari au luptat la Mărășești. Rând pe rând, generali bătrâni înaintea și într'un scurt raport spunie care când a intrat în luptă, cu câți ofițeri, câți au rămas morți și câți răniți.

poftit la un scaun de hodină. Iaca, poftim Stai, scumpa mea... Tătucu ăsta bătrân nouă nu ne spune nimic. De-o vreme facea tare-i tăcut și închis. Poate-i și bolnav, sârăcutu. Nici nu prea mănâncă. Stă toată ziua închis în odăița din fund. Numai cu pipa trebaluște ziua toată. Și nici eu nu prea am vreme de dânsu. Câte nu sunt la o gospodărie ca a noastră...

Și, zi, a ridicat bani dela Banca Populară? Patru sute de mii, zici? Frumoși bani.

Secretăreasa: Așa spune omul meu, că a văzut cu ochii lui. Și ne-am socotit că ne-ar putea ajuta și pe noi la strămoșia în care ne găsim.

Lunguleasa: Cumetriță dragă, vite, Moș Gheorghe e coala în odăița lui... I-am dat să aibă odăiță, că vezi, bătrânii se simt mai bine singuri. Poți să-l vezi și să-i ceri ce-ți poțtește inima. (Secretăreasa iese prin ușa din dreapta). Ei, de ăștia îmi erai, bătrân ticălos? El are bani și noi nu știm nimical Ia să văd (se uită prin gaura cheii). Ticălosul șade pe o lăduță... Cumătra îi dă o hârtie. O fi contractul de împrumut... O avea antihărțul atâta minte să-i ceară camătă bună. S'a ridicat de pe lăduță, caută bani... Vai, nu mai văd nimica. Văd un spate încărligat de moșneag. Uf, nu pot vedea nimica prin sârăcia asta de gaură. De ce fac meșterii chei atât de amărite? Ar trebui să le facă cât sucitorul. Stai, mă due în ogradă să mă uit prin fereastă...! (Iasă cu grabă).

(Va urma).

S'au început apoi vorbirile. Au vorbit *dd. Pamfil Șeicaru*, prefectul de Putna, General Rășcanu și Ministrul armatei. Ultimul a vorbit *M. Sa Regele*, evocând, adânc mișcat, eroicele lupte dela Mărășești.

Monumentul a fost ridicat pe locul unde, într'o crâncenă luptă, dintr'un regiment întreg n'au rămas decât patru ofițeri și 200 de soldați.

Delegatul Ungariei la Societatea Națiunilor, atacă România

La o ședință a Societății Națiunilor din săptămâna trecută, delegatul Ungariei, *d. Eckhardt*, a atacat aspru de tot țara noastră. Dsa s'a plâns de purtarea României, care nu lasă între granițele ei cărți ungurești, împiedecând astfel legătura culturală a acestor două popoare.

I-s'a răspuns însă imediat de către *d. Antoniadă*, ministrul plenipotențiar, delegat al țării noastre la Societatea Națiunilor. Dsa a arătat că Ungurii trimit în țara noastră cărți cu caracter politic în cari se face propagandă pentru revizionism. În cărți de istorie, de geografie, de literatură, în sfârșit în ori ce fel de cărți, ei nu încetează de a-și susține cererile lor. Și astfel e natural că autorii țării noastre opresc astfel de cărți, cari n'au menirea să apropie sufletește cele două popoare, ci chiar din contră le îndepărtează.

Cu acest prilej am avut fericirea să vedem încă odată dovada prieteniei dintre țara noastră și țările Micii Înțelegeri. Căci după delegatul României a vorbit *Fotici*, delegatul Jugo-Slaviei. Dsa a respins toate atacurile Ungariei ca nedrepte. A vorbit apoi *d. Beneș*, ministrul de externe al Cehoslovaciei, care a spus că prin astfel de planuri Ungaria nu urmărește decât să facă agitație.

Nici chiar Italia, care mult timp a făcut ochi dulci vecinilor noștri dela Tisa, n'a fost alături de ei în aceasta chestiune. Delegatul italian a declarat că aceste probleme nu trebuiesc aduse înaintea Adunării ci înaintea consiliului, desaproband astfel procedul delegației ungare.

Această întâmplare a fost o dovadă mai mult că cererile cari n'au temeiul răsună în pustiu.

Un ministru buclucaș

Marile ziare din capitală au intrat săptămâna trecută în ceartă mare cu *d. Arcizewski*, ministrul Poloniei în țara noastră. Substratul acestei afaceri trebuie căutat ceva mai departe, tocmai la Geneva. Și anume.

D. colonel Beck, ministrul de externe al Poloniei, a ținut o cuvântare la Societatea Națiunilor, în care cerea unele schimbări în ce privește regimul de protecție a minorităților. Cerere altcum dreaptă și pentru care militează și țara noastră.

Felul însă în care a vorbit *d. Beck* a fost cam aspru și după cum se spune, dsa a urmărit altceva prin cuvântarea sa, a vrut adecă să lovească în autoritatea Societății Națiunilor.

Felul dsale de a vorbi a făcut vâlva

mare. Ziarele tuturor țarilor, Franța și Anglia mai ales, au criticat aspru de tot această ieșire a ministrului de externe polon. Și natural, au făcut-o aceasta și ziarele din țara noastră. În fața atacurilor ziarelor române, *d. Arcizewski*, a sărit să apere pe superiorul său dela Varșovia. Și l-a apărat așa de bine, încât a ofensat rău de tot presa română. Dsa, prin comunicatul pe care l-a dat, a declarat că: „voile de critică ce se adresează principiilor expuse de *d. Beck*, nu pot isvori decât din surse străine națiunii române”.

Acest amestec al unui ministru stăin în afacerile interne ale țării a stârnit supărare mare tuturor ziarelor din capitală. După ultimele știri, *d. Arcizewski* va fi chemat la Varșovia, unde i-se va da un post în ministerul de externe, drept urmare la amestecul dsale în afacerile interne ale unei țări străine.

Ținem să subliniem că pretenția între țara noastră și vecina dela nord, a ieșit nezdruincată, din toată această afacere. Ministrul nostru de externe, *d. Titulescu*, a aranjat chestiunea la Geneva cu *d. Beck*, ministru de externe polon, în așa fel încât amândouă țările au rămas mulțumite.

Marconi va veni în România. Vestitul fizician italian Marconi, care din Italia aprinde becurile electrice tocmai în Australia și America, a fost proclamat doctor „honoris causa” (cea mai mare cinste pentru bărbații de știință) al Universității din Cluj. Dsa a promis că va veni în țară pentru primirea diplomei. Cu acest prilej va ține o conferință la București.

Un idol japonez

Acuma că s'au întâmplat marile nenorociri din Japonia, vântul cel cumplit dărâmand zeci de mii de zidiri, ucizând mii de oameni și răniind zeci de mii, cetitorii noștri vor privi cu interes acest chip care ne înfățișează o statuie a lui Buddha, zeul japonezilor. Statuia a făcut-o vestitul sculptor japonez *Coun Takamura*, cel cu barbă și ochelari, care, împreună cu alți japonezi și cu o doamnă japoneză, admiră statua așezată în fața unei biserică japoneze, dupăcum se vede în chipul nostru.

Generalul Dumitrescu a fost suspendat din slujbă

Cetitorii noștri își amintesc poate de acest domn. El a fost pe vremuri comandantul jandarmeriei și în timpul cât a ținut această înaltă slujbă a săvârșit mari nereguli, din care pricină s'au început cercetări asupra activității sale.

Cercetările au început de multă vreme. Acum s'au terminat, dovedind că generalul Dumitrescu într'adevăr s'a făcut vinovat de multe fapte necinstite, pe timpul cât a fost comandant al jandarmeriei. În urma celor stabilite a fost dat afară dela Ministerul de interne unde dsa funcționa în calitate de consilier tehnic. Va fi dat de altfel și în judecată pentru pagubele pricinuite armatei.

Nenorocirea din Japonia

Un vânt puternic nimicește două orașe. mai multe temple și 35 de școli

Posturile de radio au adus în săptămâna trecută, din îndepărtata Japonie, știrea unei groaznice nenorociri. În toată partea de sud a țării, a băntuit un vânt atât de puternic, cum nu se știe să mai fi fost altul.

Vântul sufla cu o repeziciune de 90 km. pe oră. În drumul său, a luat din plin mers 10 trenuri aruncându-le în prăpăstii. Aproape toți călătorii au rămas morți, striviți sub roatele trenului. Două orașe au fost nimicite, lăsând pe drumuri pe locuitorii dintre cari mulți și-au găsit moartea sub dărâmurile locuințelor.

Oea mai mare pagubă pe care a pricinuit-o vântul, au fost vreo 35 de școli din întreaga țară cari au fost dărâmate din temelii, acoperind sub ele mii de elevi.

Pe mare

Pe mare au rămas puține vapoare. Institutele meteorologice au anunțat din vreme apropierea prăpădului și de aceea cele mai multe cari au putut s'au pus la adăpost. Celea pe cari le-a ajuns dezastrul în mijlocul mării, au fost într'o situație de nedescris. Erau purtate pe valurile turbate, și aruncate dintr'un loc în altul.

Se revarsă marea

Dupăce vântul s'a mai potolit puțin, altă nenorocire a dat peste capul biților Japonezi. S'au revărsat apele mărilor, și, cum Japonia e inconjurată de toate părțile de apă, pagubele pricinuite sunt grozav de mari. Mai mult decât 50 mii de locuințe au fost duse de apă, și vreo 100 de mii stricate în așa fel încât nu se mai poate locui în ele.

Altă pacoste

A început apoi să bată piatra (grindina) puternic de tot. În urma ei s'au umflat râurile, inundând câmpiile, încât aproape întreagă recolta a fost distrusă.

Din pricina apelor mari, nimeni nu se poate apropia de locul dezastrului. Guvernul a trimis medici militari cari s'au apropiat numai cu dirijabile marine și cu avioane. Ei au dus primele ajutoare, medicamente, hrană și îmbrăcăminte.

Ce spun bătrâni

Populația mai săracă a părăsit în întregime orașele și, sub cerul liber, în grupuri mari, făcea procesiuni și rugăciuni pentruca să treacă nenorocirea. În Japonia se întâmplă des nenorociri cu furtuni. Spun însă oamenii bătrâni, că nenorocire ca aceasta n'au mai pomenit și nici în cărțile scrise nu se amintește de vreun așa mare prăpăd.

Din trecutul Țării Oltului

Vremuri grele — Tineri și bătrâni însuflețiți —
Amintiri cu prilejul unui jubileu

Poste nici un ținut românesc din Transilvania n'a avut de îndurat atâtea greutăți, dar totodată și mulțumiri sufletești, ca și valea Oltului atât cea de dincoace, cât și cea de dincolo de Carpați.

Să nu pomenim de alte vremuri, decât de cele dinainte de războiul pentru întregirea neamului. Ce fior de bucurie n'a trecut prin inima Oltenilor la auzul că vine România! Câtă muncă tăcută și continuă nu s'a depus din partea conducătorilor, numai ea la venirea fraților toți să simtă bucuria cea adevărată! Conferențele în cadrele „Astrei”, șezătoriile culturale, gazeta „Olteanul”, cântecele naționale și portul românesc cu tricolorul au întărit credința de veacuri, că odată trebuie să birue dreptatea. Când în sfârșit, după multe așteptări și frământări de tot felul, au venit frații, toată valea Oltului și munții Făgărașului răspândiau la cuprinsul lor chiotele de bucurie, că de-acum vom fi o apă și un pământ și nimic nu ne va mai putea despărți. Bucuria prea mare e împreună cu dureri amare.

Toți acei cari au lucrat cu inima curată pentru luminarea satelor și unirea sufletească prin graiu sau vorbe scrise erau urmăriți înăuntru de intrarea României în război. Iachisori și trimiterea pe fronturi erau pedepsele cele mai mici, ce li-se putea da după socoata cărmăitorilor de atunci. Unii lăsați la urmă, lnași cu puterea, porniți pe drumul pribegiei și la un moment dat împușcați, dupăce au fost constrânși să-și sape singuri groapa, în care au fost astupați ca niște câni. Astfel s'au săvârșit între alții adv. dr. Șenchea și tipograful Const. Pop din Făgăraș. Altor li-s'a început calvarul după respingerea trupelor române. Între aceștia se numără și *preotul V. Crișan* din Șercaia, care, scriind la ziarul „Olteanul” și ca tinar însuflețit, nu putea rămânea pradă urgiei dușmanilor, a preferat să îndure mizeriile trupesti din drumul de pribegie până la stepele Rusiei, numai ca sufletul entuziast să-i rămână curat și să poată să-și continue și pe mai departe munca-i de apostol și scriitor, ce-o'ndeplinește de un sfert de veac.

Leonte Oprîș

Prevestirea vremilor

Un învățat cu numele Magnau, prevestește că de azi încolo vom avea un șir de ani cu ploii multe. Și anume, începând cu anul ce vine, 16 ani vor fi ploii și umezeală multă.

Dela 1806 până la 1825, vremile au fost săcetoase și iernile nu prea reci. Tot așa a fost și dela 1886 până la 1900. Dela 1900 și până la 1917 verile au fost mai mult ploioase și iernile friguroase. Dela 1917 încoace anii au fost mai mult săcetoși. De acum înainte va fi un șir de ani ploioși, dar bogați în roadă. Aceasta va ține până la 1950, când se vor întoarce iarăși anii de secetă.

M. Sa Regele va vizita Franța. M. Sa Regele Carol al II-lea, va face în cursul lunii Decembrie o vizită oficială Franței. E probabil că va vizita cu acest prilej și pe Regele Angliei.

Ultima vindecare dela Lourdes. Ultima vindecare minunată făcută la peștera Fecioarei dela Lourdes, a fost aceea a unui copil Italian. El suferea de paralizie totală a picioarelor, și doctorii au declarat că știința lungească nu-l mai poate vindeca. L-a vindecat însă bunătatea și atotputința dumnezească la întrepunerea P. C. Fecioare Maria. Copilul s'a întors acasă vindecat deplin.

Soldați de opt ani. D. Mussolini, prim-ministrul Italiei, a luat măsuri ca toți copiii cari au implinit opt ani, să facă instrucție militară.

Laude aduse la Liga Națiunilor unui fost profesor român. Liga Națiunilor a adus, într'o ședință din săptămâna trecută, un frumos omagiu memoriei fostului profesor român Cantacuzino, mort în larma trecută. D. deputat Mircea Djuvara a mulțumit membrilor Ligii, în numele României, pentru această cinste.

Au început pregătirile pentru manevre. Manevrelor armatei din anul acesta se vor ține în județul nostru și încă în apropierea Blajului. În vederea lor au început la Blaj pregătiri pentru încuadrare. Ofițerii dela transmisiuni (telefoane) au sosit deja în localitate.

A născut un monstru. O femeie dintr'o comună din jud. Mehedinți a născut săptămâna trecută un monstru, care are o mână ce samănă cu o labă de maimuță, iar cealaltă cu o labă de lup. Picioarele îi sunt ca de maimuță, pielea vârgată cu galben și roșu. De obicei, în cazuri de acestea monștrii mor imediat după naștere. Acesta însă trăiește și se alăptează normal.

Se întorc din Rusia după 19 ani de pribegie. La punctul de graniță Ghica Vodă s'au prezentat autorităților un grup de români cari veneau din Rusia. Ei sunt foști soldați din armata română și austro-ungară, făcuți prizonieri în anul 1915. Cei în drept au luat măsuri ca fiecare să fie trimis la casa sa.

Muncitorii români în străinătate. Aflăm cu bucurie că în toamna aceasta mulți muncitorii români vor fi trimiși în străinătate pentruca să se specializeze. Vom scăpa astfel de pacostea muncitorilor străini, cari din motivul că ar fi specialiști, au umplut fabricile, atelierele și toate întreprinderile române, muncitorul român fiind astfel lăsat pe drumuri.

Corpul unui medic produce lumină. La Viena a murit nu de mult un medic vestit care în viața sa a lucrat mult cu radium pentru a vindeca boalele. În timpul experiențelor sale, a introdus în corpul său, fără să vrea, zi de zi, câte puțin radium. Și cum acesta e otrăvicios, doctorul a murit. Câteva zile după înmormântare, autoritățile l-au desgroptat, bănuind că a fost otrăvit de

cineva. Mare le-a fost mirarea când au văzut că din corpul său ies raze luminoase de credeală că-i un far. S'a constatat astfel că el într'adevăr a fost otrăvit, dar de radium-ul său cu care a făcut experiențe. Tot această materie l-a făcut corpul luminos.

Din viața celor condamnați. Pe cei mai mari hoți și ucigași, Franța îi trimite la muncă silnică în insula Guyanna. Până acolo sunt transportați pe un vapor, o închisoare adevărată, cum sunt dubele de pe uscat. Pentru călătorii săi cu faimă atât de rea, vaporul a fost botezat de mulțime „vaporul groazei”. Când el pleacă din Franța, populația răsuflă mai liniștită. În schimb se cutremură cei din Guyanna, la vestea sosirii unor noi răufăcători.

Victimile mustului. Un muncitor din București a fost angajat la o cârciumă ca să toarne vinul vechiu în sticle. Din cauza gazelor mustului din anul acesta, muncitorul a fost asfixiat și a căzut în nesimțire. Câțiva pompieri cu măști de gaz, au intrat în pivniță ca să-l scoată. Masca unui soldat era stricată, din care pricină și el a fost asfixiat. Au fost duși amândoi la spital. Muncitorul e pe moarte.

Pentru producătorii agricoli. Ministerul Agriculturii încunoștințează pe toți producătorii agricoli că s'a acordat o reducere de 50% din actualul tarif C. F. R. pentru toți cari vor transporta fructe proaspete. Pentru orice abatere dela această dispoziție, se vor adresa plângerii, direct cabinetului dlui Ministru I. Manolescu Strunga. Această reducere se va acorda numai acelor cari vor expedia fructe în ambalaj „tip”. Expediția se face în tren, de călători sau cu primul rapid de călătorie sau tren special.

Impozit pe femeile fără copii. Un medic din Jugoslavia a propus, la un congres, ca să se ceară guvernului să impue un impozit special pentru femeile măritate, fără copii. Propunerea a stârnit mare senzație.

Prima adunare a partizanilor lui Hitler. Când Hitler și-a spovedit pentru prima oară gândurile sale, cari mai târziu l-au adus în fruntea Germaniei, avea în jurul său 7 partizani. La prima întrunire publică a sa au fost de față 1700 persoane, la a doua 5000. Asta era prin 1920. Acum, în 1934, 38 de milioane de nemți au votat pentru Hitler. Lung drum dela 7 partizani la 38 de milioane.

O bătrână de 70 de ani condamnată la doi ani muncă silnică. Curtea de Apel din Cluj a condamnat săptămâna trecută definitiv, pe o bătrână de 70 de ani, la 2 ani muncă silnică pentru excocherie, furt și înșelăciune.

Vom avea toamnă lungă. Spun aparatele meteorologice (cari se ocupă cu mersul vremii) că în anul acesta vom avea o toamnă lungă și frumoasă. În multe părți au înflorit cireșii, merii și salcâmi.

Un lunatic cade de pe acoperișul unei case. În Austria era un locuitor de 35 de ani, care suferea de boala somnambulismului. (Era lunatic). În săptămâna trecută, urcându-se pe acoperișul unei case, a căzut, rămânând mort pe loc.

A fost prins ucigașul copilului lui Lindberg. De vreo doi ani și jumătate, a fost furat copilul vestitului ofițer american Lindberg. Răpitorii l-au cerut 50 de mii dolari ca să-l înapoieze copilul. El s'a adresat poliției, care a luat seria banilor și apoi l-a predat

răpitorilor. Cu toate că au primit banii, ei au omorât micul copil și l-au aruncat în parcul părinților săi, cari l-au aflat mort. Poliția a prins în săptămâna trecută pe un domn care a făcut o plată cu bani din seria pe care Lindberg a plătit-o răpitorilor copilului său. El a fost arestat și s'a dovedit că într'adevăr el e vinovatul.

128 kgr. struguri pe o viță. Se anunță de lângă Timișoara, că o viță din via agricultorului Nicolae Cristov, a produs în anul acesta 128 de kg. struguri. Cu toate că în anul acesta au fost struguri din greu, în toate părțile, de așa ceva nu s'a mai pomenit. Vița are o vechime de patru ani.

Congresul șarlatanilor. Un domn din Germania a anunțat deschiderea unui congres al șarlatanilor, și al vrăjitorilor. Numai de n'ar fi la mijloc o șarlatanie.

Cruțarea te face fără pretenții și îndestulit

În Franța s'au legătuț vreo 20 dintre cele mai de seamă și mai bogate femei, să se îmbrace cât se poate de simplu, iară banii ce-i câștigă prin aceasta, — și cruțau la an câte 800.000—1.000.000 franci — să-i predea episcopului diecezan, ca să-i întrebuințeze cum va ști el mai bine. Ce bine ar fi dacă pilda acestor femei cuminte ar urma-o cât mai multe dintre femeile noastre!

Ceeace este simplu este totdeauna și frumos. Dacă ar ști femeile noastre, și mai cu seamă doamnele și domnișoarele noastre, cât de bine le șede în vesminte simple și curățele, și mai cu seamă în mândrul nostru port național, și că prin aceasta cât de mult se ridică în ochii oamenilor cumiți și cu judecată, abunăseama că ar desbrăca hainele cele preacostisitoare și totuș fără gust împetrișate și împănate, și s'ar îmbrăca cât se poate de simplu, cruțând totdeodată și o sumedenie de bani.

Prin cruțare devenim mai simpli chiar și în plăcerile și distracțiile noastre precum și în gospodărie. Cu puțină bătaie de cap putem socoti, câți amar de bani ne costează luxul cel mare în viața de toate zilele și în mâncări și beuturi. „Luxul și risipa dejunează în îmbelșugare, prânzește în lipsă și se așează la cină cu rușine”. Astăzi cei mai mulți vreau

să apară mai mult decât sunt, vreau să-i socotească lumea bogăți și umbliă cu nasul pe sus; vorba ăluia:

„Umbliă pe drum cu alai
s'acasă n'are mălai”;

își mai cumpără mobilele cele mai frumoase și mai scumpe, iară casa d'înainte, camera cea mai sănătoasă și mai încăpătoare, și-o aranjează de „salon” ca să n'o calce decât numai de două ori într'un an. Aceasta însă n'are a face, capul lucrului e să vezi în fruntea cășii o oglindă pompoasă cu rame aurite, niște icoane tot așa de frumoase, pe podele covoare cumpărate pe așteptare, nu de alta, fără ca să vadă lumea că el e om cu stare, cu toate că numai Dumnezeu îl cunoaște starea adevărată. Țin ospețele câte 2—3 zile într'una, își serbează cu mare alai ziua numelui, la pomeni încă nu rămâne mai pe jos, iară în alte zile trălește cum poate și ca vai de ei. Și, Doamne, mulți bani se cheltuiesc fără nici o treabă în forma această!

Cheltulala făcută peste câștig este păcătoasă și pe nedreptul făcută. Drept aceea datorința noastră este să luptăm cu statornicie și neinduplecați împotriva potopului de prostie și de pustire ce vrea să ne nimicească prin luxul cel mare și prin modă, și apoi zică lumea ce va vrea. Lozinca noastră, adevărată gândul nostru conducător, trebuie să fie: simplitate întru toate, pentru că fără simplitate nu putem fi cruțatori.

În urmă omul cruțator este totdeauna și îndestulit. Cine să nu fi auzit despre bolșevici? Sunt niște oameni pururea neîndestuliți; calici, nerușinați și guralivi. Precum tot omul, așa și ei se bat ca să aibă ceva; și ce fac?

Răscoală pe bieții muncitori împotriva celor avuți și împotriva mai marilor bisericesti și civili, îi ațâță să alunge din țară pe toți bogătașii, ori să-i despoale de averi, potesc sus și tare ca tot omul să fie așa de necredincios și fără Dumnezeu ca și ei, și crășnesc în dinți când văd vre-un slujitor de-al altarului; împiedecă procesiunile sfinte și spurcă ori despoale bisericile.

Dupăce au măturat toate piedecile din calea lor, și au spurcat tot ce este sfânt și curat, vin — prietiniii poporului, — căci așa se numesc ei, și ocupă scaunele celor alungați, își umplu buzunarele cu prada câștigată și se odihnesc, după atâta muncă pentru binele poporului, iară poporul lucră mai de-

Oastea împăratului din China

Dăm aici și fotografia gardei imperiale a împăratului din Manciucuo, din partea de răsărit a Chinei. Căli mici și sprinteni dau o înfățișare curioasă acestei gărzi precum și căciulile neobișnuite și ne mai văzute la noi. Incolo garda imperială pare destul de bine disciplinată, cel puțin așa arată buna ordine pe care o păstrează călii cei mici și sprinteni.

Români,

Țara noastră e plină de bogății.

Pe întinsul câmpiilor se leagănă lanuri aurii de grâu; la poalele dealurilor se așterne, ca un covor nesfârșit, podgoria cu strugurii ei de chihlimbar, brăzdată de fâșiile de porumb, mai sus în preajma munților, prin văi și pe coaste, pomii roditori găsesc locul lor de predilecție. Pe creștetul plaiurilor codrii seculari și brazii se înalță tot mai sus, în adâncul stâncilor zac minereuri prețioase, din pământul sfredelit chiar și în vii și livezi tăsește țitei, în bălți, în râuri, în Dumăre și în delta ei trăse cele mai felurite specii de pește.

Totuși noi suntem săraci.

Ne-am lăsat ademeniți de belșugul pământului nostru și n'am înțeles că trebuie să ne deselețăm brațele și mintea pentru a culege bine și valorifica prielnic ceea ce ne dă natura.

Grâul nostru ajunge în porturi plin de mătură, neghină și tot felul de corpuri străine. Din strugurii de chihlimbar pregătim vinuri inferioare și necăutate. Frumusețea fructelor din livadă nu ajunge să mângâie ochiul celui ce vine să le cumpere pe piață, căci ea se pierde pe drum.

Privim în jurul nostru și rămânem nedumeriți cum alte popoare care cultivă în piață, mlaștini sau nisip, trăiesc în belșug, deși natura și clima țărilor lor e atât de ingrată.

Porunca vremurilor aspre, prin care ne strecurăm, este ca Românul să devie tot atât de vrednic, cât de darnică este cu el glia țării sale.

Azul acesta Dumnezeu ne-a blagoslovit livezile cu un belșug cum nu s'a mai pomenit de o viață de om.

Această recoltă excepțională este bine venită. Vom ști noi însă să o prețuim? Vom ști să veghem ea fructele să nu se piardă și

parte, rămâne tot rob ca și mai înainte, cel mult că-și schimbă stăpânul. Asta-i adevărata icoană a bolșevicilor! Bolșevicii se ating, precum am amintit, cu mâni sacrilege chiar și de ceea ce avem mai scump în lume, de credința noastră strămoșească, și vreau să ne răpească nădejdea și credința în viața ce va să fie, făgăduindu-ne paradisul aci pe pământ, de fapt însă nu ne pot da nici una nici alta.

Toți aceia deci cari au ceva prindere de mână nu se vor împrietini cu bolșevicii. Celce, cu muncă grea și cinsită și cu sudoarea feții sale, a putut cruța câtuș de puțin, abunăseama că-și va și păstra câștigul pentru zile negre, pentru iarna vieții, și nu și-l va împărți cu celce numai a mânca și a bea bine știu, dar de lucrat nici prin gând nu le trece. Chiar din această cauză un muncitor sânginos și cruțător nu va da nicicând mâna cu bolșevicii și dacă totuș ar face-o, abunăseama că numai înșelat, prin cuvintele lor dulci, s'ar putea hotări la așa ceva și, cât ce se va convinge despre planurile lor cele fără Dumnezeu și nerealizabile, s'ar întoarce iarăș la traiul de mai înainte, văzând că mai mult poate isprăvi cu cruțarea și cu munca, decât cu lărmuirea fără de nici o treabă.

să nu se vândă pe prețuri de nimic? Vom ști să găsim cumpărători pentru ele?

Nu mai noi n'am putea să consumăm tot ce se produce ca fructe în țară.

Țările din Europa Centrală și Nordica așteaptă strugurii și fructele noastre. Consumatorii orașelor noastre pretind și ei fructe din ce în ce mai bune, mai frumoase, mai variate, mai multe și în tot timpul anului.

Așa dar trebuie să fim organizați și mai ales să știm să pregătim și să condiționăm aceste produse.

Ori, cum voiți să vindeți fructele voastre cu preț, cum voiți să aveți fructe căutate, dacă mulți, foarte mulți dintre voi n'ați încetat să bateți poamele cu prăjina, să le încărecați cu găleata și lopata, să le împachetați în coșuri murdare sau direct în căruțe.

Să se curme pentru totdeauna această nevrednicie a noastră, să ne dăm seama cât mai e timp că noi înși-ne ne prăpădim averea țării, lăsând copiii noștri în crudă sărăcie.

Fructele noastre trebuiesc pregătite pentru vânzare așa cum cere comerțul modern, sortate, alese pe soiuri și pe mărimi, toate să fie sănătoase și împachetarea să nu lase nimic de dorit.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor a organizat în anul acesta o primă companie de de valorificare sănătoasă a producției noastre de fructe.

Făcând toate sacrificiile posibile, a alcătuit un program desăvârșit și a organizat o armată întregă de specialiști, care cu toată însuflețirea și energia conduc prin livezi culegerea și pregătirea fructelor pentru comerț.

În acelaș timp a standardizat ambalajul, dând gratuit celor cari vor să înlocuiască ambalajul din trecut.

A obținut dela calea ferată atât reduceri de tarif cât și măsuri ca transporturile de fructe să fie manipulate cu atenție și să fie făcute cu cea mai mare rapiditate.

Prin instrucțiuni, prin articole de presă, prin placardaj de reclamă, s'a pus în lumină importanța fructelor în consumațiunea publică, îndemnându-se la o cât mai largă întrebuintare a acestora.

Totul este pregătit ca să obținem cele mai bune rezultate.

Nu depinde decât de voi, pomicultori și viticultori, ca să ascultați toate îndemnarile și să folosiți toate cunoștințele și ajutoarele ce vi-se dau cu atâta dragoste.

Valorificați fructele voastre după cerințele vremii. Nu trosiți acest dar mândru al lui Dumnezeu.

Cruțați avutul vostru, care este și al țării, cruțați-vă pe voi înși-vă, cruțați țara voastră.

I. Manolescu-Strunga

Impachetarea și transportarea poamelor

În zilele de târg, îmi place să umblu prin piață, să privesc și să stau de vorbă cu vânzătorii, să întreb de prețuri și să mă interesez de mărfurile aduse spre vânzare. Cu nici o marfă însă nu-mi bat capul ca și cu poamele. Și se aduc multe poame în piață. Mai cu seamă în anul acesta, atâtea prune, mere, pere, nuci și struguri sunt în piață cum n'au fost nici odată.

Puține dintre aceste poame se împachetează și se aduc în piață așa cum trebuie. Cele mai multe se aduc fără nici o grijă, așa că pe când sosesc în piață sunt zdrobite și aproape nimicite.

Strugurii sunt puși în ciubere și aduși în căruțe. Din cauza aceasta se zdrobesc și nu se prea îndeamnă nimeni să-i cumpere. Dacă totuși a reușit vânzătorul să-i cheltuiască, la urmă poate să închine și cu vre-o câteva pahare de must ce s'a adunat pe fundul ciubărului.

Merele și perele sunt aduse în dricul căruței, sau sunt puse în saci și încărcate pe căruțe, ca și sacii de grâu. Pe saci stă și vânzătorul, care parcă nu merge la târg ci la moară. Din cauza sdruncinaturilor drumului, merele și perele din căruță se turtesc și se lovesc așa că nu multe mai poți alege din ele. Cine cumpără aceste poame, preț mare pe ele nu dă, căci știe că nu le poate păstra. Iar vânzătorul, care putea avea câștig frumos, rămâne păgubit.

De aceea ori care gospodar care are poame de vânzare să se trudească și să le împacheteze și transporte cât se poate de bine.

Merele și perele le împachetează în lăzi, așa cum se împachetează și ouăle. Pe fundul lăzii și de jur împrejur pe lângă pereți pune otavă. Tot asemenea și printre poame. Aici poate pune și bucățele de hârtie, frunze sau mușchi, așa ca să nu se atingă poamele între ale. Începând de jos până sus, le apasă puțin cu mâna, pentruca să stea nemiscate. În chipul acesta se pot aduce dela depărtări mari, fără să se lovească.

Caisele și piersicile se împachetează în coșuri sau în cutii ușoare, cu hârtii mărunte, mușchi și gilituri fine de lemn.

Cireșele, vișinele, prunele și strugurii

Răsculații din Argentina

Argentina este o țară din partea de miazăzi a Americii de Sud. Se cultivă acolo mai ales grâu și cucuruz, sunt foarte multe vite cor-nute și oi. Capitala țării, Buenos Aires, are 2 milioane locuitori, este așadar oraș foarte mare. În aceea capitală sunt foarte multe răscoale printre muncitori, așa că poliția are tot meru de furcă cu ei. De curând a pus mâna pe niște bolșevici, i-a pus la părete, cu mâinile ridicate. Care cum se mișca, era amenințat să fie pușcat. Chipul nostru înfățișează pe revoluționari în poziția aceasta cludată.

se împachetează în corfe mici, lătărețe sau în lădițe anume pregătite. Lădițele trebuie să fie ușoare și curate.

Ministerul de agricultură a pregătit vre-o 24.000 astfel de lădițe, bune pentru împachetat poame și mai ales struguri. Acestea lădițe toate sunt într'o formă, frumoase și curate. Se pot împacheta în ele 10 kgr. struguri.

Lădițele sunt așa făcute încât aerul încă poate pătrunde la ele.

Pentru ca să fie cât se poate de ușoare, se încearcă să nu se mai bata scândurile cu cuie, ci să se coase cu sârma. De vre-o câteva săptămâni a și început la București să lucreze o mașină de cusut lăzi.

În astfel de lădițe strugurii se pot împacheta bine și se pot transporta ori unde, fără să se strice.

Dela 1 Septembrie a anului viitor pentru transportarea strugurilor, la orașe și peste graniță nu se vor putea folosi altfel de lădițe, decât de acelea făcute de Ministerul de Agricultură.

Ori cine are poame de vânzare, să grijească să le împacheteze cât se poate de bine, căci numai astfel se pot și transporta bine.

Poamele împachetate și transportate bine, le cumpără bucuros ori și cine și le plătește cu preț bun.

Câștigul e mare și pentru cumpărător, căci a luat marfă bună și pentru vânzător, căci a primit preț bun.

Ion Popu-Câmpeanu

Băncile de mâne

Este cunoscut că, după războiul mondial, au răsărit ca ciupercile după ploaie o mulțime de bănci, cari aveau o bază foarte subredă, din care cauză, atunci când s'a abatut asupra lor boala cea mare „criza“, am văzut că rând pe rând au dat faliment, păgubind prin aceasta pe toți oamenii cari aveau adunați ceva bani la ele. Băncile astfel au pierdut orice încredere a publicului, deoarece nu mai prezentau nici o siguranță pentru ziua de mâne.

Pentruca această siguranță să se renască, să reinvie, a fost de lipsă această lege care să pună toate băncile din țară dela noi sub controlul unui comitet numit „Consiliul Superior bancar“; care să supravegheze în deaproape toate lucrările lor.

Într'un articol legea fixează capitalul ce vor trebui să-l aibă băncile cari se vor înființa în București, care nu va putea fi mai mic de 20.000.000. — (douăzeci milioane lei), în alte orașe mari capitalul lor va trebui să fie de lei zece milioane, în comunele urbane de de 5.000.000 și în cele rurale de lei 2.000.000.

Precum vedem din cele de mai sus, nu se mai pot înființa bănci mărunte, cu capitaluri mici, după cum s'au înființat până acum.

Legea aceasta mai arată ce lucrări pot face băncile, dela cari nu se pot abate, stabilind că totalul depunerilor primite de o bancă dela diverse persoane nu poate fi mai mare decât de șapte ori valoarea capitalului social, plus rezervele; iar totalul obligațiunilor pe care o bancă le poate lua, nu vor putea depăși valoarea capitalului social, plus rezervele, luate de zece ori.

Organele de conducere, Consiliul de administrație și Consiliul de cenzori au fixate în lege îndatoririle lor față de bancă, rămânând răspunzători pentru orice fapte săvârșite, cari ar fi contra prezentei legi.

Atât membrii Cons. de Administrație cât și cei ai Cons. de cenzori vor trebui să fie acționarii băncii, depunând pentru funcțiunea ce îndeplinesc o garanție, care se va păstra la bancă până când atribuțiunea lor s'a sfârșit.

După cum vedem din toate acestea condițiuni fixate de lege, ele n'au alt scop, decât înasănătoșirea băncilor și câștigarea încrederii de mai înainte. În afară însă de acestea, legea mai numără o mulțime de condițiuni cari se referă la operațiunea pe cari băncile nu le pot face de loc, iar altele numai cu aprobarea Consiliului superior bancar, după care urmează îndatoririle acestui consiliu, care supraveghează și controlează comerțul de bancă.

Fără îndoială că însemnătatea legii de față este netăgăduit de mare, importanța ei văzându-se în viața noastră a tuturor instituțiilor cari vor înțelege, că numai respectându-o și dezvoltându-și activitatea în cadrele ei, vor putea înainta, aducând foloase mari membrilor ei, regiunii în care funcționează și mai presus de toate putând contribui și băncile în mod sigur la sarcinile statului.

În felul acesta toate băncile fiind organizate și supravegheate de o autoritate superioară, vor putea să progreseze pentru binele și folosul tuturor, înlăturându-se în modul acesta falimentele și putând a rezista crizelor cari le va sta în față.

Olimpiu I. Barna

Cărți nouă

Tatăl nostru, versuri de V. Flueraș.
București, Tipografia „Fântâna Darurilor“.
Pagini 45.

Am primit la redacție acest volumaș cu învelitoare albă, ca floarea de crin, cu titlul de rugăciune, vrând par'că să arete și prin înfățișarea sa, că este înfiripat din simțirile înmărmăzate ale unui suflet creștinesc, deprins cu înălțările gândului la Dumnezeu și dornic de a duce și pe alții pe aceeași cărare dreaptă și sfântă. Noi ne bucurăm deosebit de acest buchețel de floricele albe, fiindcă el vine dela un iubit prieten și colaborator al nostru d. Vasile Flueraș de fel din părțile Aradului, care celea dintâi falfăiri de aripi le-a încercat chiar în gazeta noastră. Cetitorii „Unirii Poporului“ îl știu și îl țin minte fără îndoială, căci de atâtea ori au putut să-i citească versurile în coloanele noastre.

Volumașul tipărit la București cuprinde 22 de poezii cari, aproape toate, sunt brodate simplu, nemeșteșugit, impresionant, pe urzeala credinței vii, roditoare de rugăciuni și înălțări curate. Le pătrunde pe toate o simțire bună, duioasă, de copil care îngenunche în păcelul lui ca să-și facă, seara și dimineața, fermecătoarea cucerie către Tatăl ceriului și al pământului. Iar versurile curg firesc, nesilit.

Poeziile dlui V. Flueraș le recomandăm cu toată căldura pentru bibliotecile parohiale și școlare, fiind potrivite a se recita la festivaluri, serbări creștinești, mai ales ale „Agrului“, precum și pentru a fi merinde tuturor sufletelor gingașe, însetate de miresme cerești. — A. M.

Sfânta liturghie, învățătură și rugăciuni difertite, împreună cu textul celor recitate de preot. Iași, Institutul de Arte Grafice „Presa Bună“, 1934. 142 pagini, format 9/13 cm., Prețul 2.

Cărticica aceasta este foarte de mare folos pentru creștinul romano-catolic, căruia i-se dă sf. liturghie atât în limba latină, cum o citește

preotul, cât și în traducerea rdmânească. În introducerea se arată marea însemnătate a sfinteții liturghiei, apoi se arată, prin chipuri pe paginile cu soț din stânga, într'un mod cât se poate de ușor, ce însemnează fiecare parte din sf. liturghie, iar pe partea dreaptă, pe paginile fără soț, se dă câte o rugăciune potrivită cu ceea ce reprezintă chipul. Sunt 20 de astfel de chipuri. După rugăciunile la sf. liturghie pentru morți, urmează pe paginile cu soț sf. Liturghie a noastră, iar la sfârșit se arată ce este sf. liturghie citită. Afară de cele 30 chipuri pomenite, cărticica mai are și alte două chipuri bine reușite.

O recomandăm mai ales cetitorilor romano-catolici, o pot însă citi cu folos și cetitorii noștri.

Bărbații însurați trăiesc mai mult.

Dupa socotelile făcute de un învățat american s'a dovedit că bărbații însurați trăiesc mai mult, pe când cei neînsurați mor mai repede. De aceea toți feciorii cari vreau să trăiască mult, să se însoare.

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dânșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani, nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Simion Cucerzan, Luna de Arieș, . . .	dator	490
Ilie Suciu	„	905
Vasile Petri I. Andrei, Hundorf . . .	„	1035
Vasile Marcoș	„	1115
Andrei Lanț	„	694
Pavel Țițonia Achim, Buia . . .	„	945
Aron Crăciun	„	1035
Irimie Ioan	„	1028
Ioan Vlad, Rachiș	„	309
Alexandru Elechișiu, Palatca . . .	„	621
Vasile Olariu	„	993
Ioan Seleși	„	999
Rafila Pop, Sântejude . . .	„	1099
Ioniță Măhăcean	„	1035
Ioan Gugo, Dobra . . .	„	315
Vasile Pleș Săcean, Ieud . . .	„	1099
Dumitru Chindriș I. G.	„	645
Dumitru Dragomir	„	210
Gavril Hotico a. Herenti	„	545
Dumitru Peovicu, Corabia . . .	„	769

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre îi vom da și pe mâna avocatului nostru.

Redactor: IULIU MAIOR.

Către iubitorii de carte

Indemnat de mulți dintre cetitorii acestei gazete, am adunat într'un volum o parte dintre *Anechdotele mele*, publicate în „Unirea Poporului“. Cartea a ieșit dela tipar în zilele acestea și se află de vânzare la Librăria Seminarului din Blaj, precum și la alte librării, și la subsemnatul. *Prețul unui exemplar 15 Lei și 2 Lei pentru poștă.*

Rog pe cetitorii acestei iubite gazete să comande cartea, ca să pot face față cheltuielilor de tipar.

Peșelca p. Teiuș
jud. Alba
2-3.

Iuliu Domșa
învățător pensionat